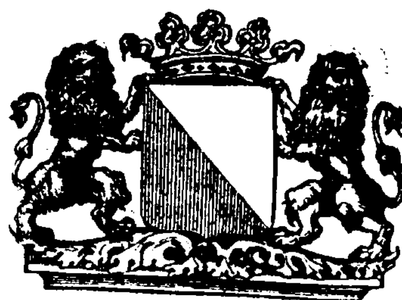
A°. 1859. N°. 251.

VRIJDAG 21 OKTOBER.



UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT



Algemeen Advertentie-Blad.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht brengen ter kennis der ingezetenen, dat door den gemeenteraad, naar aanleiding van alinea 2 en 3 van art. 54 der gemeentewet, vaste Commissien zijn benoemd als van Finantien, Fabricage, voor het Brandwezen en voor het Regtskundig onderzoek en dat tot leden dezer Commissien zijn verkozen.

Voor die van Financiën:

De Heeren *J. C. Schnurman*, *C. J. van Veersen*, Mr. *C. L. Schuller tot Peursum* en Mr. *W. J. M. Bosch.*

Voor die van Fabricage:

De Heeren *P. M. Jongeneel*, *H. A. van den Wall Bake*, Mr. *C. W. J.* Baron *Boetzelaer van Dubbeldam* en Dr. *N. P. Visscher.*

Voor die van het Brandwezen:

De Heeren Dr. *N. P. Visscher*, *J. C. de Graaf*, Jonkh. *A. L. E. Ram* en Mr. *W. J. M. Bosch.*

Voor die van het Regtskundig onderzoek:

De Heeren Mr. *J. S. van Lier*, Mr. *C. L. Schuller tot Peursum*, Mr. *A. J. van Hengelaar* en Mr. *N. F. van Nooten.*

Utrecht 18 Oct. 1859.

Burgemeester en Wethouders voornoemd
W. M. J. VAN DIELEN, Weth.
Ter ordonnantie van dezelven
H. G. RÖMER.

PATENTEN.
KENNISGEVING.

De Burgemeester der stad Utrecht,

Gezien hebbende art 25 der wet van 21 Mei 1819;

Gelet op Zijner Majesteits besluit van 17 October 1820, (Staatsblad no. 22), strekkende ter bevordering eener meer rigtige uitvoering van art. 32 der wet op het *Patentregt*, tot het afhalen der *Patentzegels* betrekkelijk;

Brengt bij deze ter kennis van een ieder, welke zich sedert 1 Mei tot Ultimo Julij dezes dienstjaars, tot verkrijging van een Patent heeft aangegeven, alsmede aan al diegenen welke als medeteekenende deelgenoot, ingevolge art. 8 der wet, van een afschrift van Patent moeten voorzien zijn, dat de Patentbladen in gereedheid zijn gebragt, en dat tot derzelver uitgifte, zal worden zitting gehouden aan het Bureau der Belastingen ten Stadhuize, en wel van Maandag den 24 October tot en met Zaturdag den 29 October daaraanvolgende, des namiddags van *vijf tot zeven ure.*

Dat wijders, na verloop van het voorschreven tijdperk, al de onafgehaalde Patentbladen of derzelver afschriften in handen van de deurwaarders der directe belastingen zullen worden gesteld, ten einde door hen, na daarvan Proces-Verbaal te hebben opgemaakt, ingevolge art. 2 van bovengenoemd Koninklijk besluit, aan de huizen der belanghebbende te worden bezorgd, welke voor die bezorging zullen genieten *tien Cents* zonder meer.

Gedaan te Utrecht, den 20 October, 1859.

De Burgemeester voornoemd
W. M. J. VAN DIELEN Weth.

UTRECHT, Vrijdag 21 Oktober.

De policie.

Onder de nadeelen, die noodwendig voortvloeijen uit agitatiën, als die ons parlementair leven in de laatste jaren kenmerken, is het ergste voorzeker, dat zooveel dringend noodzakelijks achterwege blijft, of menige zaak op vrij onwettige wijze tot stand komt, die de geheele aandacht van Vertegenwoordiging en Regering geëischt had. Vraagstukken als die nopens de tariefwijziging en thans betrekkelijk de spoorwegen schijnen geene plaats te laten, om iets anders met ernst en naauwgezetheid te behandelen. De strijd tusschen de verschillende provinciën en steden van ons vaderland, om ook voor zich van de Oost-Indische millioenen toch iets te erlangen, om van dien Indischen buit wat te halen, schijnt alle andere belangen te doen zwijgen! En toch, er zijn zeer gewigtige zaken, van dagelijks belang voor onze ingezetenen, onmisbare voor de veiligheid van hunne personen en goederen, die dringend de tusschenkomst des wetgevers, zijne bepalende en regelende magt, noodig hebben. De verschillende ontwerpen van wet voor de Staatsbegrooting van 1860 geven van zelfs aanleiding tot deze beschouwing. Daarop komt zoo menige post voor, ter voorziening in onderwerpen, die inderdaad nog geheel ongeregeld zijn gebleven, die zulks zijn, niettegenstaande herhaalde reklames en aanmerkingen van enkele leden der wetgevende Magt. Wij willen thans de aandacht vestigen op het Wetsontwerp tot vaststelling van Hoofdstuk IV. der Begrooting, betreffende het Departement van Justicie, en wel op de art. 22 en 23, traktementen der Rijksveldwachters en hunne kleeding, wapening en uitrusting. De regering heeft namelijk deze artikelen voor 1860 weder tot een hooger bedrag uitgetrokken dan bij de begrooting van het loopende jaar is toegestaan. »Twee redenen hebben haar daartoe bewogen: voor eerst de dringende noodzakelijkheid, om sommige plaatsen, die nog geheel zonder policie toezigt zijn, of waar dat toezigt nog hoogst gebrekkig is en de algemeene veiligheid veel te wenschen overlaat, een behoorlijk toezigt te verzekeren; en ten andere de niet minder bestaande noodzakelijkheid, om het lot van de Rijksveldwachters, meer bepaald belast met het toezigt op de jagt en visscherij, eenigzins te verbeteren door hunne bezoldiging iets te verhoogen." Men meene niet, dat, wanneer wij hier de zaak der rijksveldwacht ter sprake brengen, wij tegen die inrigting te velde zullen trekken: nog veel minder, dat wij eenige duizenden meer of minder daaraan besteed, tot uitsluitend onderwerp van onze beschouwing zouden maken. Wij kunnen de geheele inrigting als hoogst nuttig rekenen, de sommen daaraan ten koste gelegd als uitmuntend aangewend achten, en nog tegen de geheele zaak, zooals die bij ons in het leven geroepen is en bestaat, gewigtige bezwaren koesteren. Zij hangt ten naauwste zamen met ons geheele *Policiewezen*, en daarin schijnt groote verwarring en onbestemdheid te heerschen. En toch bij welke zaak zoude orde en bestemdheid van voorschriften en bepalingen meer noodig zijn? Daarin is de eerste en beste waarborg voor eene goede en doelmatige werking gelegen. Het plaatselijk policiewezen werd, althans in de hoofdtrekken, door de gemeentewet in 1851 geregeld, maar dat die regeling, óf veel te wenschen overliet, óf niet behoorlijk in bijzonderheden werd toegepast; óf niet te rijmen is met de rijkspolicie, zooals die sedert georganiseerd is, schijnt wel te volgen uit de onophoudelijke klagten, die overal over de policie worden aangeheven, en over de pogingen, die men in vele gemeenten ziet aanwenden, om, ook ten koste van aanzienlijke offers, daarin verbetering te brengen. Onze eigene gemeente heeft daarvan nog onlangs het voorbeeld opgeleverd; als ook van het gezegde, dat de bepalingen der gemeentewet zeer weinig voldoende schijnen, om zelfs het onderwerp der gemeentepolicie tot klaarheid te brengen. Terwijl toch eene raadskommissie oordeelde eene uitvoerige regeling bij verordening te mogen aanbevelen, en dit denkbeeld bij de meerderheid van den raad bijval vond, wordt door een veel gelezen Regtsblad (de Gemeente stem) betoogd, dat men hiertoe ten eenen male onbevoegd was: en dat uit de geheele behandeling dezer zaak, hier ter stede, slechts zoude gebleken zijn, dat de meerderheid van den raad de policie onvoldoende had gekeurd en zich bereid verklaard aan de uitbreiding en verbetering daarvan aanzienlijke sommen ten beste te geven. Wij treden thans niet op, ter bestrijding of verdediging van een dezer gevoelens, maar durven gerust beweren, dat uit dergelijk verschil van meeningen duidelijk blijkt, dat het onderwerp der gemeente-policie niet zonder duisterheid is. Veel erger is het echter juist sedert 1851 met de Rijkspolicie gesteld. Want naast de zoogenaamde regeling van de magt der Gemeentebesturen ten opzigte van het plaatselijke heeft men verzuimd het *algemeene* te regelen en daarmede in het onmisbare verband te brengen; door de Wetgevende Magt — de eenige daartoe bevoegde — de beginselen te doen vaststellen, die hier gelden zouden. In stede daarvan heeft de Regering besluiten en instruktien gegeven, die bij de Kamer werden afgekeurd: men kwam daarop echter weder terug bij nieuwe aanschrijvingen en cirkulaires, die even weinig bijval vonden.

Onbestaanbaar met de bepalingen der gemeentewet waren de direkteuren van policie, die in sommige groote steden bestonden. Reeds terstond, nadat de gemeentewet in Junij 1851 was ingevoerd, werd dan ook de begrootingspost hiertoe betrekkelijk door de Kamer met groote meerderheid verworpen. In de maand December van datzelfde jaar werd door de regering eene poging gedaan, om, bij besluit, het beheer en de leiding der Rijkspolicie te organiseren. Dat besluit kon echter de goedkeuring der Kamer mede niet verwerven. En de wet, om, op grond van dat besluit, de noodige fondsen te verleenen, werd door de Kamer alleen goedgekeurd, om *de dienst niet te stremmen*. Dergelijke besluiten, om gelden toe te staan, ten einde de zaken te doen loopen, maar, terwijl men de wijze en gronden, waarop die worden aangewend, volkomen afkeurt, ziet men in den konstitutionelen staat meermalen nemen, ofschoon wij dit zeer ongelukkig achten. Men geeft er namelijk aanleiding door, dat zich een *feitelijke* toestand ontwikkelt, die men eigenlijk niet verlangt, die men onbestaanbaar acht met goede regtsbeginselen. Men vergeet, dat men met elk jaar, waarin de feitelijke toestand voort geduurd heeft, moeijelijker wordt, daarop terug te komen, en dat de uitvoerende magt juist daardoor weder elk jaar minder geneigd wordt, om die door eene wettelijke regeling te doen vervangen. Heeft dan, volgens een geestig lid der Tweede Kamer, de Regering op het einde van 1857 bij het afkeuren harer plannen, in het benoemen eener staatskommissie een uitkomst gezocht, die »het gewone hulpmiddel van verlegen Regeringen" zoude kunnen genoemd worden: de Tweede Kamer heeft door het huldigen van een feitelijken toestand, »om de dienst niet te stremmen," zeker mede aanleiding gegeven, dat de *f* 16000— die voor de 5e. afd. van het Hoofdst. Justicie, voor het jaar 1851 werden voorgedragen, voor het jaar 1860 tot ruim *f* 322,000— geklommen zijn, en dat de zaak der rijksveldwacht, »zich, tegen de ver»drukking in, *post varios casus* tot deze hoogte »*feitelijk* heeft ontwikkeld". De benoemde staatskommissie heeft spoedig een, naar het oordeel van deskundigen, uitmuntend verslag uitgebragt. Naar aanleiding daarvan zou men nu eene andere wending in de zaak hebben kunnen verwachten. Deze kwam echter niet. Het verslag werd — gelijk het meermalen met dergelijke stukken gaat — ter zijde gelegd. Een nieuw ministerie in 1853 meende de zaak, ook zonder eene behandeling van beginselen, tot een einde te kunnen brengen. Wij zien nader, welke toestand daaruit geboren werd.

— Terwijl men nog wacht op de officiële bekendmaking van het te Zurich gesloten verdrag, en op het berigt, dat de beide andere verdragen, die het eerst geslotene moeten aanvullen, ook geteekend zijn, bespreekt men thans meer in 't bijzonder de zaak van de bijeenroeping van 't kongres der groote mogendheden. Men zegt, dat Frankrijk te Zurich zich in zake de herstelling van den hertog van Toskanen op nieuw verbonden heeft, ten gevolge der voorwaarden te Villafranka aangenomen. Sardinië zou echter vrij zijn gebleven, omtrent de regeling van 't Midden-Italiaansche vraagstuk. Als Rusland en Pruissen op hunne beurt hunne sympathie voor Italië niet onderdrukken, en alzoo de Britsche politiek in dit opzigt steunen, de zaak ware dan ligtelijk gevonden. Maar de hoven van Petersburg en Berlijn lieten in deze nog niets officieels van zich hooren, en het blijft daarom steeds onzeker, wat er van 't kongres zal komen.

Intusschen zal men onder Parijs enkele opgaven vinden, die omtrent het te Zurich gesloten verdrag worden gedaan. — De Eng. pers trekt reeds krachtig te velde tegen 't geen van het kongres gemeld wordt.

Men berigt nu, dat te Breslau, waar de Czaar en de Prins-regent elkaar zullen ontmoeten, ook de keizer van Oostenrijk zal komen. Daar *Frans Jozef* nog even weinig vriendschappelijke gezindheid van den Czaar als van den prins-regent te wachten heeft, moeten het wel ernstige redenen zijn, die hem tot dat bezoek moeten bewegen, als het werkelijk plaats vindt. Evenmin toch als de Czaar nog de ondankbaarheid van het Weenerhof kan vergeten hebben, evenmin kan dit de Prins regent, omdat Oostenrijk de voor Pruissen beleedigende cirkulaire bij het einde van den oorlog uitgevaardigd, nimmer heeft in willen trekken. Belangstellend zal men intusschen naar den afloop der vorstelijke bijeenkomst te Breslau blijven uitzien.

Door enkele staten is te Frankfort het voorstel ingediend, tot herziening van de bepalingen, die omtrent de *Kriegsverfassung* voor den Bond bestaan. Door dit voorstel kan ligtelijk de geheele herziening van de Bondsinrigting te Frankfort ter sprake komen, die in den laatsten tijd de gemoederen in Duitschland zoo heeft opgewekt.

De toestand van het Turksche gebied wordt door velen met zeer sombere kleuren afgeschilderd. Het memorandum der Europ. magten aan de Porte, dat we gister mededeelden, doet zien, hoe weinig kracht er bij het Turksche bewind aanwezig is; die stap der mogendheden en de pas ontdekte zamenzwering heeft den val van den grootvisier verhaast. Zal echter een geschikter persoon hem opvolgen, om de zaken van den zieken man beter in orde te houden? — Engeland schijnt ondertusschen van het zwakke bestuur, dat te Konstantinopel gevestigd is, gebruik te hebben gemaakt, om de Suez doorgraving krachtig te bestrijden. De Britsche invloed zou zelfs hebben gezegevierd, en de

zaak van de doorgraving zeer slecht staan. Daar van officiële zijde echter nog niets is bekend gemaakt, omtrent de houding, die de onderkoning van Egypte, ten gevolge van de bevelen van Konstantinopel, zou genomen hebben, willen wij aan de juistheid van 't geen daaromtrent gemeld wordt voorloopig nog twijfelen.

Te Londen wordt gezegd, dat het geschil tusschen Spanje en Marokko geheel zou geregeld zijn. Uit Madrid is die tijding nog niet ontvangen; daarentegen schijnt men daar nog weinig vredelievendgezind.

Het berigt, dat de laatste N. Amerik. paketboot heeft overgebragt, dat er aan den Amerik. gezant bevelen zijn gezonden, om in de Chinesche verwikkelingen zijne onzijdigheid ten volle te bewaren, doet weder op die aangelegenheid de aandacht vestigen. Houdt Noord Amerika zich op een afstand, de gezamentlijke werking der Westmagten schijnt ontwijfelbaar. De Fransche krijgsmagt, die in Cochin China heeft geageerd, zal met ingenomenheid de gelegenheid aangrijpen, om dat rijk te verlaten, en welligt Saigon alleen bezet houden. Hoe meer berigten men uit de Chinesche streken ontvangt, des te meer blijkt het, dat China voortdurend bij zijne trouwelooze, nu eens schijnbaar nederige dan weder openbaar blijkende overmoedige houding blijft, en dat aan de ontrouw van 't hof van Peking voor goed een einde moet worden gemaakt, door het plegtstatig ontvangen en het vestigen van de vaste gezantschappen te Peking.

De sinds gister ontvangen **telegrafische depeches** laten wij hieronder volgen:

Konstantinopel, Zaturdag. Twee der voornaamste betrokkenen bij het komplot zijn te Kuleli gestorven.

De heer *Rawlinson*, Engelsch gezant bij het hof van Perzie, is door den sultan ontvangen en naar Teheran vertrokken.

Prins *Alfred* van Engeland zal Mitilene, de Dardanellen, Salonica, en den Griekschen Archipel bezoeken.

Een schip met Tscherkessische landverhuizers heeft schipbreuk geleden; 205 personen zijn daarbij omgekomen.

Madrid, Woensdag. De Kortes zetten de beraadslagingen over het budget voort.

Binnen kort wacht men het antwoord van Marokko betreffende de door de regering geëischte waarborgen. De toerustingen worden niettemin voortgezet.

St. Petersburg, Donderdag. Het bankiershuis *Stieglitz* zal met 1 Januarij 1860 de zaken nederleggen en likwideren.

Madrid, Donderdag. De *Correspondencia Autografa* raadt den ministers, om, met het oog op de onvoldoende verklaringen van Marokko, met de wapenen voldoening te zoeken. Zij keurt het besluit der regering goed dat den Spaanschen konsul beveelt Tanger te verlaten.

Bern, Donderdag. Volgens allezins geloofwaardige berigten uit Zurich is het berigt van den Franschen *Moniteur*, dat het vredesverdrag reeds geteekend is, onjuist.

Berlijn, Donderdag. Ten stelligste wordt verzekerd, dat de keizer van Oostenrijk te gelijk met den keizer van Rusland te Breslau zal komen. Keizer *Alexander* is eerst den 17 te Warschau gekomen. De grootvorst troonopvolger vergezelde hem niet. Zijne komst te Breslau is op den 23 bepaald.

Frankfort, Donderdag. In de zitting van den bondsdag van heden werd door de vertegenwoordigers van 4 koningrijken, alsmede door de gezanten van Hessen, Mecklenburg en Nassau het voorstel gedaan tot eene herziening der *Kriegsverfassung* van den bond. De kwestie der Keurhessische konstitutie is in deze zitting niet ter sprake gekomen.

Londen, Donderdag. De Pruissische gezant aan ons hof, graaf *Bernsdorff*, wordt in de volgende week hier terugverwacht.

Het geschil tusschen Marokko en Spanje is, naar men verneemt, ten einde.

Londen, Donderdag. Het gerucht wil, dat het geschil tusschen Spanje en Marokko geheel is vereffend.

Londen, heden, Vrijdag. De bladen gispen het verdrag van Zurich. De *Times* zegt, dat Engeland geen deel zal nemen aan een kongres zoo de restauratie der hertogen er ter sprake zal komen. De *Morn P.* zegt, dat de onderteekenaars van het verdrag van Parijs der Porte een protest hebben doen toekomen tegen de verkwisting der staatsinkomsten.

Het vertrek der G r e a t E a s t e r n is onbepaaldelijk uitgesteld.

— Z. M. heeft aan *H. J. van Marienhoff*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als notaris te Wijk bij Duurstede; — benoemd tot off. van gez. 2. kl. bij de landmagt, den off. van gez. 3. kl. *J. de Wit en H. C. A. K. Eikendal.*

— De meeste leden der Tweede Kamer hebben de residentie verlaten, met het voornemen om den 30e aanstaande terug te komen.

— Gister is het wetsontwerp tot verbetering van den waterweg van Amsterdam naar zee, door de regering aan de Tweede kamer der staten-generaal ingezonden.

---

*— Gister hebben wij mededeeling gedaan van de konsessie-aanvraag voor een algemeen spoorwegnet in den geest van de plannen van het Amsterdamsch-Utrechtsch spoorwegkomitee. Die aanvraag is gedaan door de heeren:

R. Daniel Wolterbeek, lid van de Prov. Staten van N.-Holland en van den gemeenteraad van Amsterdam, mededirekteur der Ned. Bank.

J. van Eeghen, lid der Prov. Staten van N. Holland, vice-president van de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, deelgenoot der firma *van Eeghen en Co.*

Ch. le Chevalier, ridder van de orde van den Ned. Leeuw, lid van de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, deelgenoot der firma *J. J. Poncelet en Zoon.*

J. Fock, deelgenoot der firma *Determeijer Weslingh en Zoon.*

H. Rahusen, lid van de Prov. Staten van N.-Holland en van de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, deelgenoot der firma *H.* en *D. Rahusen.*

H. A. van den Wall Bake, rijksmuntmeester en lid van den gemeenteraad van Utrecht.

De *Amst. Ct.* laat op de koncessie-aanvrage deze woorden volgen:

»Men zie thans wel toe, vooral ook zij, die de regerings voordragten slechts zouden goedkeuren, uit vreeze van bij afstemming het vooruitzigt op spoorwegen voor lang, zoo niet voor altijd, te zullen zien verdwijnen. Onverschillig hoe ver men reeds, onder wat pressie ook, met de behandeling der bedoelde ontwerpen gevorderd zij, — nu mannen als de genoemden koncessie vragen voor een *algemeen Spoorwegnet*, is de vraag deze geworden: Zal Nederland spoorwegen hebben of niet?

»Immers wij houden ons, en op goeden grond, overtuigd, dat bij de aanneming der thans aanhangige ontwerpen, men te vergeefs de middelen zal zoeken, om ze te verwezenlijken. Maar evenzeer daarentegen hebben wij deugdelijke redenen, om vast verzekerd te zijn, dat, wordt de koncessie, in het hoofd dezes vermeld, verleend, de middelen tot de uitvoering dadelijk aanwezig zullen zijn. De mannen die haar thans vragen zijn er den lande ten zekeren waarborg voor.

»Nederland *zal* zijn spoorwegen hebben, wordt hun koncessie verleend. Nederland zal *geen* spoorwegen hebben wordt hunne aanvrage verworpen."

— De *Tijd*, die met groote volharding de dwaze Regerings-spoorwegplannen blijft bestrijden, heeft dat weder in een paar artikelen gedaan. Na uit het verslag van de Tweede Kamer over de spoorweg-koncessiën de soberheid en onhoudbaarheid van de argumenten ten voordeele van de regeringsontwerpen te hebben doen uitkomen, 't geen trouwens niet anders te wachten was, daar dezelfde leden der kamer, die vroeger de beide afzonderlijke spoorwegplannen bestreden, uit lokaliteitsbelang thans een ander oordeel uitspraken, en dus of hunne zoo haastig veranderde zienswijze niet durfden of niet konden motiveren, zegt de *Tijd:*

»Overigens behoorden minder de bijzondere eischen der Hoofdstad, dan die van het algemeen belang besproken te worden, te meer wijl in dit vraagstuk de Hoofdstad niet anders wil dan dat het algemeen belang, dat tevens het hare omvat, behartigd worde. Zij vordert daarom dringend, dat de verschillende spoorweglijnen in een punt worden zamengevat, en dat punt kan, volgens een eigenaardige geografische ligging, geen ander zijn dan Utrecht. Dezelfde *meerderheid*, die zich thans met de Regerings-ontwerpen zoo ingenomen betoont, heeft dit in vroegere Verslagen duidelijk te kennen gegeven, en met uitvoerige bewijzen gestaafd. Het algemeen belang heeft daarenboven nog andere eischen, die mede bij de voorgedragen ontwerpen geheel uit het oog verloren zijn.

»Eigenlijk is het bij dezen stand van zaken overbodig over het algemeen belang veel te spreken. Het wordt geheel verdrongen door de ingenomenheid met de voordeelen, aan een aantal kleine lokaliteiten toegezegd. Dit is de treurige indruk, welke de lezing van het voorloopig Verslag op ieder maken zal, die het met een onpartijdig oog leest. Het is, of elk der leden van de meerderheid zich afgevraagd heeft: loopt de spoorweg langs de plaats, die mij mijn zetel bezorgde? Ja; dan is het geheele spoorweg-ontwerp uitnemend, en de groote gebreken, die hem vroeger zoozeer in de oogen staken, zijn eensklaps verdwenen! De spoorwegen, zoo als zij thans voorgesteld zijn, zijn dan ook gegrondvest op een berekening van stemmen, geenzins op die, welke volgens de regering en de Kamers alleen als leidraad mogt strekken, de middelpunten van het verkeer en de havens met elkander en het buitenland op de kortst mogelijke wijs te vereenigen. Een voorbeeld uit velen. Amsterdam, onder anderen, wordt, volgens de aangeboden koncessie *Sloet-Reuchlin*, met Harlingen verbonden, maar op zulk eene wijze dat de Harlinger, die in de Hoofdstad of de Amsterdammer, die in het Noorden van Friesland wezen wil, zeker met de stoomboot de reis veel spoediger afleggen zal dan met den spoorweg geschieden kan, daar deze, dank hebbe het slingeren langs allerlei tusschenplaatsen, meer dan dubbel zoo lang wordt als noodig is..... De berekening valt echter duidelijk in het oog. Elke slingering van dezen spoorweg-doolhof moet eenige stemmen leveren voor dien spoorweg-zelven niet alleen, maar ook voor de zuiderlijn, waarmede hij echter geen ander verband heeft dan dit alleen, dat hij in hetzelfde wetsontwerp voorkomt. Zoo men enk op het voorloopig Verslag mogt afgaan, zou m die berekening voor geslaagd houden. Nogtans hebben wij moed dat het niet tot deze kwistige uitdeeling van millioenen in de uithoeken des lands komen zal. Al is de schatkist thans ruim voorzien, om met goud onze rivieren te dempen, of het in de veenen en heigronden van Drenthe en tusschen Arnhem naar Venlo te gaan begraven zijn wij nog niet rijk genoeg. Om Amsterdam, Noord-Holland, Utrecht en een groot deel van Gelderland van spoorwegen ontbloot te laten, terwijl men ze met voorbeeldelooze mildheid in dorre ontvolkte streken aanlegt, daarvoor zijn wij niet dwaas genoeg. En al ware de berekening de betrokken ministers nog dubbel zoo kunstig, waren de overtollige lijnen en bogten nog driemaal zoo kostbaar en talrijk, toch zouden wij gelooven dat dit plan spaak moest loopen. Zonder veel bekommering wachten wij in deze zaak het einde af.

Het *Handelsbl.* herinnert in een hoofdartikel, dat daar bij het onderzoek der spoorwegvoordragten minstens een 15tal leden afwezig was, het nog niet de minste zekerheid geeft, dat de *meerderheid*, die zich in de Afdeelingen gunstig voor de regerings-plannen gestemd verklaarde, bij de openbare diskussie geene *minderheid* zou worden. Dit kan men te eerder aannemen, omdat er alleen van meerderheid gesproken wordt die *over 't algemeen* gunstig gestemd was, tegenover een *groot aanzienlijk getal* tegenstanders, terwijl van die meerderheid er buitendien nog eenigen slechts *meenden te moeten berusten*, 't geen verre van goedkeuren is. Behalve dat zijn de gronden in 't verslag *tegen* de regerings-voordragten aangevoerd zoo talrijk, zoo overtuigend, zoo krachtig tegenover de wankelmoedige verdediging van de meerderheid, dat het *H.blad* meent »dat zelden zulke geduchte slagen aan eenig ontwerp zijn toegebragt," als aan dat op de Noorder en Zuider-spoorwegkoncessiën in het besproken verslag.

---

*— De *N. Rott. Cour.* heeft o. a. bij zijne verdedigingsmanie voor de Regerings-spoorweg-ontwerpen, de bewering willen bestrijden, dat die ontwerpen bijna overal in den lande tegenstand ondervinden. Wij hebben er op gewezen, dat van al de Nederlandsche dagbladen, voor zoover wij weten, alleen de 2 Rotterdamsche Couranten de regerings-plannen ondersteunen! Maar de *dag*bladpers is *thans* natuurlijk voor de Rotterdammers met de ware uitdrukking van de openbare meening in den lande. Maar de adressen dan? Wij hebben op het aantal daarvan *tegen* de Regeringsontwerpen gewezen. De *N. Rot. Cour.* beweert, dat er meer *voor* dan *tegen* de ontwerpen inkomen. Maar de *N. Rot. C.* vergeet, dat wij releveerden, dat de adressen *tegen* de regeringsontwerpen kwamen o. a. uit de hoofdstad des rijks en uit 6 prov. hoofdsteden. Daartegen kan men ligtelijk, behalve Rotterdam en Dordt, stellen adressen *voor* de Regeringsontwerpen van gemeenten als Son en Breugel, Souterlé *en* Knegsel, Duisel en Steensel, Best, Hooge- en Lagemierde en Hulsel!!

Meer adressen kunnen er van zulke zijde *voor* de regerings-ontwerpen worden in 't leven geroepen. De *N. Rott. Ct.* moest zich de moeite geven, de belangrijkheid dier gewigtige plaatsen in een hoofdartikel uiteen te zetten. Dat zou even gemakkelijk gaan, als met onpartijdigheid de regerings-ontwerpen te verdedigen. Buitendien zou Nederland zich dan ligtelijk kunnen troosten over het wegwerpen van zoo wat een *honderd millioen gulden*, als dat in 't belang kan wezen van Son, Breugel, Souterlé en hoe die gewigtige handels- en fabrieksplaatsen verder mogten heeten. De *N. Rott. Ct.* zou daarmede zeker ook *die* Tweede-Kamerleden gerieven, die vroeger *tegen* de afzonderlijke spoorwegkoncessiën spraken en thans het vereenigd spoorweg-doolhof *durven verdedigen.* Die leden kunnen er zich dan nu op beroepen, dat zij van meening veranderd zijn, nadat zij de overtuiging hebben bekomen, dat *zulke hooge belangen*, als die van Son, Breugel, Souterlé, enz. door de regeringsplannen zouden worden gehandhaafd. O, aloude Nederlandsche eerlijkheid, waar gaat het met u heen?!

Aardig is de toon, die de *Oude Rotterd. Cour.* aanslaat. Men zou zeggen, dat, niettegenstaande het voorl. verslag der kamer gunstig luidt, haar de angst om 't harte slaat. Men leze en oordeele.

»De strijd kan dus, zoo spreekt de *Oude Rotterdammer*, nog eenigen tijd worden voortgezet. Ook dit vierde voorloopige Verslag zal daarvoor op nieuw stof leveren. Wij verwachten het betoog, dat nu ook de Tweede Kamer »de natuurlijk gelukkige »ligging van Amsterdam en Utrecht wil neutrali»seeren." Wij verwachten geschreeuw om ontbinding der Kamer of om afschaffing of gevangenneming der Kamer; wij verwachten al wat daar dols en onzinnigs te bedenken valt van de hartstogtelijkheid op die hoogte, waartoe zij het nu gebragt *heeft*, of liever zeer kunstig gebragt *is.* Wij verwachten nieuwe opsommingen van de organen die *tegen* de Regeringsontwerpen te velde trekken. Dat hun aantal aanzienlijk is, kunnen wij niet ontkennen. Dat zelfs provinciale Couranten die zich gewoonlijk slechts bezig houden met op onhandige wijze andere bladen te plunderen of aan hun lezers vertalingen op te disschen waarvoor een schooljongen zich zou schamen; dat zelfs die couranten thans aan het redekavelen zijn geslagen, en beschouwingen leveren, even afdoend van inhoud als keurig van vorm, —

dat voorwaar kunnen wij evenmin ontkennen. Maar dat het altijd bespottelijk en bij wijlen laaghartig geschreeuw dier bladen, al ware hun aantal nog dubbel zoo groot, ooit eenigen invloed zou kunnen uitoefenen op de overtuiging van het publiek, en in de eerste plaats op die der Tweede Kamer — *dat* ontkennen wij ten allersterkste."

Dat is al heel sterk!! Maar foei, *Oude Rotterdammer*, ge moet niet boos worden, en vooral niet zoo hoogen toon aanslaan. Gij, plunderaar bij uitnemendheid, en bovendien in houding en behandeling weder zoo *oud* in uw *nieuw*modisch gewaad; wie geeft *u* het regt, den staf over uwe zustercouranten te breken?

*— De raad heeft in zijne gisteren gehouden zitting met 21 stemmen tot gemeente-ontvanger benoemd mr. *H. Hooft Graafland;* tot leden in het bestuur der vereenigde gods- en gasthuizen de HH. *J. C. Schuurman* en *J. C. de Graaf*, en tot lid der aalmoezenierskamer jhr. *K. J. A. H. Ram.*

Voorts zijn de algemeene diskussiën gevoerd over de gemeentebegrooting, wier behandeling den 27 dezer zal worden voortgezet.

— Te Wageningen is tot lid van den gemeenteraad gekozen, de heer mr. *Besier*, kantonregter; bij de vorige vernietigde verkiezing hadden de heeren *v. Heijst* en dr. *Broers* een gelijk aantal stemmen bekomen.

— Naar men verneemt is dezer dagen aan Prof. *Miquel*, ter gelegenheid van zijn aanstaand vertrek naar Utrecht, door studenten, hoogleeraren en zijne talrijke vrienden, een prachtig theeservies in zilver, door den heer *Boonebakker* vervaardigd, aangeboden tot aandenken van 's mans werkzaamheid aan het Athenaeum Illustre van Amsterdam en als persoonlijk bewijs van hoogachting en vriendschap. *Hbl.*

— Gisteren ten 2 ure werd het nieuwe akademische gebouw op de Ruïne te Leiden plegtig ingewijd. Nadat men in het ruime voor het chemisch onderwijs bestemde lokaal was bijeengekomen, droeg de president-kurator, jhr. ridder *van der Heim van Duivendyke*, namens kuratoren der hoogeschool, het nieuwe gebouw aan de drie hoogleeraren, voor wier onderwijs het bestemd is, de heeren *van der Boon Mesch, Rijke* en *Halbertsma*, met eene treffende toespraak over. Hierop vatte de hoogleeraar *van der Boon Mesch* het woord op, die eerst, mede uit naam zijner beide ambtgenooten, aan kuratoren zijnen dank betuigde voor de bemoeijingen en zorgen, die zij hadden aangewend ten einde een voor het chemisch, physisch, anatomisch en physiologisch onderwijs geschikt gebouw te doen verrijzen, en daarna, tot de plegtige inwijding van het chemisch laboratorium overgaande, in eene sierlijke rede den weg aanwees, die thans bij het beoefenen der scheikunde moest gevolgd worden.

*— Men schrijft ons uit Suriname, onder dagteekening van den 21. Sept. jl. het navolgende:

»Onder een voordeeligen gezondheidstoestand der bevolking is hier alles stil en rustig; de ambtenaren zijn met den nieuwen goeverneur, den heer *van Lansberge*, om zijne minzame houding jegens hen, zeer ingenomen. De slaven blijven omtrent hunne emancipatie niet alleen lijdelijk, maar schijnen er zelfs onverschillig over te worden; want wanneer men hun zegt, dat zij nu spoedig vrij zullen zijn, dan lagchen zij en antwoorden: *a ben takki so toe gi me grand mama*, (dat heeft men ook tegen mijne grootmoeder gezegd). Zij weten, dat er reeds een *halve eeuw geleden* sprake over hunne vrijverklaring was. Zou het bij u in Nederland ook zóó met de spoorwegkwestie gaan?"

*— Uit Curaçao schrijft men ons van den 8. Sept.

»Algemeen koesterde men hier de hoop, dat de emancipatie der slaven nog in dit jaar zoude zijn tot stand gekomen; nu men zich daaromtrent al weder te leur gesteld ziet, moet er streng worden gewaakt tegen ontvlugting der slaven naar Venezuela, die reeds zoo langen tijd en zoo dikwijls van hunne aanstaande vrijheid hebben hooren spreken dat zij er geen geloof meer aan hechten, en dus alle pogingen in het werk stellen om te ontvlugten. Meestal gaat zulks van het grootste gevaar voor hun leven vergezeld, daar zij dikwijls van zeer gebrekkige vaartuigen gebruik maken om de overkust te bereiken.

»In de republiek Venezuela woeden de burgeroorlogen steeds voort, zoodat vele ingezetenen het land verlaten en zich tijdelijk hier en elders vestigen. Er bevinden zich thans verscheidene uitgeweken familiën hier, de levensmiddelen worden daardoor zeer duur en voornamelijk de Hollandsche provisiën schaarsch, daar er met het moederland weinig handel wordt gedreven. Zelfs ziet men hier geene Nederlandsche muntspeciën. Het cirkulerend medium bepaalt zich tot allerlei vreemde munt en bankpapier. Voor Nederlandsche munt wordt eene agio van 8 pCt. en voor wissels meer dan 9 pCt. agio betaald; men verwacht algemeen dat die in het najaar nog hooger zal opgevoerd worden.

»Ten gevolge der onlusten in Venezuela, is Z. M. schoener Schorpioen, komm. luit. ter zee 1. kl *van Moorsel* den 9. Aug. derwaarts vertrokken, omdat eenige vreemde kooplieden van La Guayra bij het goevernement alhier, om een oorlogschip hadden gevraagd, daar La Guayra in handen der federalisten was gevallen. De generaal *Aguado* had de stad op den 1. Aug. met ruim 200 man troepen van den kolonel *La Plaza* zonder slag of stoot genomen. Het garnizoen dat uit 300 man bestond had zich terstond voor de federatie verklaard en zich onder den generaal *Aguado* gesteld, die na eene vergeefsche poging gedaan te hebben, om Caracas te overmeesteren, overal in de straten der stad barrikades deed opwerpen, om zich tegen een aanval der goevernementstroepen te kunnen verdedigen. Op den 19. Aug. maakte zich gen. *Aguado* met 40 man troepen van eene ter reede van La Guayra liggende Spaansche brik Galgo genaamd meester, en zond den kapitein en de ekwipage, na eerst de Spaansche vlag beleedigd en met voeten te hebben getrapt, aan wal. Dezen begaven zich naar den Spaanschen konsul, die, daar er een Ned. oorlogschip ter reede lag, bij den Nederl. vice-konsul hulp verzocht, zich aan boord van Z. M. schoener de Schorpioen onder bescherming der Ned. vlagstelde en den komm. bijstand verzocht, om de Spaansche brik Galgo terug te vragen. De komm. der Schorpioen eischte nog dien zelfden avond de brik van den gen. *Aguado* op en nam haar onder zijne protektie. Den 20. Aug. werd er reeds tot de teruggave besloten, 't geen nog dien zelfden dag plaats had. Den 29. Aug. kwam de Spaansche oorlogs brik Palayo ter reede van La Guayra, waarop de Schorpioen naar hier terug keerde.

»La Guayra is thans weder in handen van het goevernement.

»Eergister is Z. M. schoener de Schorpioen weder naar Porto Cabello en La Guayra gezeild, vermoedelijk om een paar Curaçaosche schoeners op te eischen, die door de Venezuelanen zijn aangehouden.

»De Curaçaosche kooplieden weten van de onlusten te Venezuela voordeel te trekken, daar zij al de partijen van trekwapens en amunitie ja zelfs van oorlogschepen voorzien."

WATERHOOGTE.

Arnhem, 20 *Oct.*, 0,48 El.; + AP. 7.45. Gev. 0 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 20. Okt. 3 voet 3 duim; 3 voet 6 duim Rijnlandsch.

TURIJN, 17 Oktober.

De heer *Farini* heeft tot de mogendheden eene cirkulaire gerigt.

Hij begint met daarin de geschiedenis van Parma van de laatste maanden in herinnering te brengen, alsmede de lotswisselingen en bestuursveranderingen waaraan het sedert bijna anderhalve eeuw is ten doel geweest, en vraagt dan, na er op gewezen te hebben, dat de Bourbons nooit de sympathie van het volk hadden, en steeds zich hoe langer hoe meer er van vervreemdden, of het dan te verwonderen is, dat de bevolking, na zoo veel onzekerheid en zoo vele veranderingen, die geen vertrouwen op of liefde tot eenige dinastie bij haar hebben doen wortel schieten, haar lot zekerder zoekt te maken door zich aan te sluiten aan een krachtig en goed gevestigd koningrijk, aan eene dinastie, gegrond op de overlevering en op de liefde harer onderdanen? Hierna wordt herinnerd aan de verdragen door *Karel II* met den hertog van Modena en met Oostenrijk gesloten, en hoe hij door het eene een vruchtbaar deel des lands tot zijn persoonlijk voordeel en ten nadeele der schatkist verkocht, de bewoners onder de harde heerschappij van den hertog van Modena brengende, en door het andere Oostenrijk heer en meester maakte. Vervolgens wordt gesproken van de restauratie van *Karel III* door Oostenrijksche troepen, van de regering van dien vorst, van de invoering der bastonnades als straf tegen het koesteren van liberale opiniën, van de kwestie der grondeigenaren in 1850 en 1851, enz. Tot de regering van de hertogin overgaande, wordt vermeld, hoe Oostenrijksche troepen, die sedert 1848 Parma niet verlaten hadden, een oproer met de grootste wreedheid dempten, terwijl de regering zelve verklaarde, dat zij het oproer had kunnen voorkomen, maar liever verkoos te onderdrukken; hoe men tot allerlei wreedheden en onregtvaardigheden oversloeg, en hoe eindelijk het bestuur geheel in handen van den Oostenrijkschen generaal overging, waardoor het volk nogmaals de overtuiging erlangde, dat die kleine dinastiën zonder toekomst de toekomst des volks nadeelig en vijandig waren. Het is dus niet te verwonderen, dat eindelijk het nationaal gevoel spreekt. Men zegt wel, dat onderscheid dient gemaakt te worden tusschen de politiek van *Karel II* en *III*, en die van de hertogin, maar dat is onjuist, want bestond dat onderscheid werkelijk, dan had de regering der hertogin de gelegenheid die zich tweemalen aanbood — eens toen Sardinië Europa's aandacht op den toestand van Italië vestigde en eens bij het uitbreken van den oorlog — aangegrepen, om te toonen, dat zij een anderen weg op wilde en zich van het Oostenrijksche voogdijschap wenschte te ontslaan. Zij heeft echter juist in tegenovergestelden geest gehandeld, en eerst, toen de krijgskans Oostenrijk ongunstig werd, heeft zij zich onzijdig verklaard. Die onzijdigheid nu, al hadde zij bestaan, kon niet stand houden te midden eener worsteling die over het lot van het gemeenschappelijk vaderland zou beslissen, terwijl Frankrijks vanen nevens die van Italië zegevierend door Parma togen en *Napoleon III* den Italianen toeriep, allen soldaten te zijn, om burgers van een groot volk te worden. De regering der hertogin verklaarde als verontschuldiging voor hare zoogenaamde onzijdigheid, dat zij ook andere pligten had dan de Italiaansche zaak voor te staan, maar het volk is dan ten volle in zijn regt, als het andere vorsten verlangt dan wien buitenlandsche belangen even heilig zijn als die des vaderlands. Kwam de hertogin terug, zij zou slechts wantrouwen en afkeer vinden, en, de nationale partij vreezende, slechts hulp zoeken bij den Oostenrijkschen invloed, die van uit Venetië het verloren terrein langzaam zal trachten te herwinnen. De opinie des volks zal intusschen van zijne hoop op aansluiting aan het huis van Savoije niet afzien. De kwestie der vervallenverklaring van de Bourbons en die der aansluiting aan Piemont zijn innig in den geest van Parma's bevolking verbonden, en de stelling, die Oostenrijk in Italië behoudt, raadt hun tot de vestiging aan een krachtigen Italiaanschen staat mede te werken.

BERLIJN, 19 Oktober.

De prins-regent vertrekt morgen. De bijeenkomst te Breslau zal den 23. plaats vinden.

De *Volks Ztg.* schrijft: »Denken wij aan de mogelijkheid, dat de hertogen weder in Midden-Italië komen, dan moeten wij vragen, wie daarvan voordeel kan hebben. Gehate dinastiën aan de volken opdringen, is tegenwoordig de revolutie vereeuwigen: Italië in zijn streven naar eenheid en vrijheid onderdrukken is de sympathie van alle volkeren van Europa krenken. Onder zulke omstandigheden liberale instellingen verleenen, is de ontevredenheid der Italiaansche staten de middelen tot politieke agitatie in handen geven. Dit door Europa te laten doen, is Frankrijk de rol der toekomstige bevrijding van Italië opdragen, die het dan onder volle toestemming en goedkeuring der andere volken zal op zich nemen. Wat dus mag de Europeesche diplomatie niet doen? Zij mag geen restauratie der hertogen verlangen!"

In de zaak der Keurhessische konstitutie zal welligt eene verdaging plaats vinden. Pruissen gaat uit van dit standpunt, dat de Bondsdag van 27 Maart 1852 die de konstitutie van 3 Jan. 1831 in haar wezen in strijd met de bondswetten verklaard de Hessische regering aanbevolen heeft eene andere in overleg met de Stenden des rijks tot stand te brengen, noodwendig een overleg met de Kamers onderstelde, terwijl de Hessische regering goedgevonden heeft, de goedkeuring der volksvertegenwoordigers niet te vragen, waaruit dus volgt, dat de konstitutie van 1831 niet wettig afgeschaft is en hersteld moet worden als de eenige wettig bestaande. De Bondsdag zou dan de bepalingen moeten aanwijzen, die hij strijdig acht met het bondsregt, en die zou de Hessische regering dan in overleg met de Stenden moeten wijzigen.

Pruissens voorstel in den geest dier beschouwing zal door de regeringen van Weimar, Gotha, Brunswijk, Oldenburg en de Hanzesteden ondersteund worden.

LONDEN, 19 Oktober.

De *Times* beschrijft heden den financiëlen en binnenlandschen toestand van Oostenrijk op bijna wanhopige wijze, zonder zelfs nog melding te maken van de frauduleus verkochte 111 millioen. Volgens genoemd blad, dat zich, even als de andere goevernementsbladen, door hevige aanvallen op Oostenrijk onderscheidt, is de misnoegdheid bij de volkeren, die als Oostenrijkers beschouwd worden, zoo groot, dat alleen groote hervormingen eene algeheele verwoesting des rijks zal kunnen beletten. In het artikel komt eene vergelijking voor van het beloop der inkomende regten in Oostenrijk en die in Engeland. In Oostenrijk bedragen die 247,000 pst. en in Engeland (met een zesde *minder* bevolking dan Oostenrijk) bijna 26,000,000 pst.

De *Morn. Post* zegt omtrent de voorstellen, die aan een kongres zullen worden onderworpen, dat zij van dien aard zijn, dat zij slechts de bouwstoffen tot nieuwe moeijelijkheden vereenigd in zich bevatten.

PARIJS, 19 Oktober.

De bepalingen van het Zuricher vredesverdrag moeten, naar men uit goede bron verneemt, op het volgende neerkomen:

De keizer van Oostenrijk staat Lombardije aan Frankrijk af. Frankrijk doet daarvan afstand aan Sardinië. De keizer van Oostenrijk sluit vrede met *Victor Emmanuel* en erkent diens koninklijk regt op Lombardije. De keizer der Franschen verklaart voorts, dat de groothertog van Toskane, overeenkomstig de preliminairen van Villafranka, naar zijne staten zal terugkeeren. Over de soevereinen van Parma en Modena wordt in het verdrag niet gesproken. Evenmin wordt daarin vermeld, op welke wijze *Ferdinand IV* in zijne staten zal terugkeeren of teruggebragt worden. Deze bepaling betreffende Toskane schijnt dus eene noodzakelijke koncessie te zijn, welke *Napoleon III* in het definitieve verdrag moest doen, na de verpligtingen, die hij te Villafranca op zich genomen had. Over de restauratie in Toskane, alsmede over de toekomstige organisatie in Modena, Parma en de Legatiën zal op het kongres eene beslissing worden genomen.

Oostenrijk verbindt zich tot ontslag der Lombardijsche militairen en de terugbetaling van alle stortingen, door partikulieren in zijne openbare instellingen gedeponeerd. Frankrijk is tevens gehouden, alle in den oorlog genomen Oostenrijksche schepen, omtrent welke na de in beslag neming nog geene formele uitspraak is gedaan, terug te geven. Wat de verdeeling der schuld betreft, deze is in drie artikelen, waaronder een additioneel, in dier voege aangewezen, dat Piemont 40 millioen florijnen, zijnde drie vijfde gedeelten der Lombardijsch-Venetiaansche *Monte*, aan Oostenrijk zal uitbetalen; terwijl omtrent de Lombardijsche ambtenaren is vastgesteld, dat deze naar verkiezing in Oostenrijksche of Piemonteesche dienst zullen kunnen blijven. De keizers van Frankrijk en Oostenrijk zullen de noodige diplomatieke stappen doen, om in de pauselijke staten de invoering te verkrijgen van zoodanige hervormingen als de Paus zelf reeds vroeger heeft noodig geacht. De beide keizers zullen bovendien alle pogingen aanwenden, tot het in stand brengen van eene Italiaansche konfederatie, gevormd uit de gezamenlijke staten van het schiereiland. Dat statenverbond zal ten doel hebben de handhaving der onafhankelijkheid de onschendbaarheid van Italie, en de bevordering van de gemeenschappelijke belangen dier staten. Ter verzekering der veiligheid zoowel in het binnenland als naar buiten, zal uit die verschillende landen een Italiaansch bondsleger worden opgerigt. Venetie zal, onder het bestuur van Oostenrijk, een deel uitmaken van den genoemden bond; terwijl voorts, even als de algemeene, ook alle bijzondere bepalingen betreffende de konfederatie slechts door de gezamenlijke vertegenwoordigers der daartoe behoorende staten zullen kunnen gemaakt worden. Eindelijk komt ook nog in het stuk voor, dat zij, die aan de jongste gebeurtenissen hebben deelgenomen, noch ten aanzien hunner goederen, noch ten aanzien hunner personen zullen mogen bemoeijelijkt worden en dus ongehinderd in hun land zullen kunnen blijven.

Naar men verzekert hangen de jongste berigten langs diplomatischen weg nit Konstantinopel ontvangen een zeer onrustbarend tafereel op van den toestand van het Turksche rijk. Men vreest zelfs voor een opstand.

MARSEILLE, 19 Oktober.

Uit Konstantinopel zijn tijdingen ontvangen tot den 12. De konferentiën van de gezanten der buitenlandsche mogendheden zijn deze week bij den heer *de Thouvenel* voortgezet. De diplomaten zijn het geheel eens geworden.

De zes mogendheden, die het verdrag van Parijs hebben onderteekend, hebben der Porte eene identieke nota doen ter hand stellen, waarin op spoedige hervormingen, vooral in het finantieele, wordt aangedrongen, en tevens gezegd wordt, dat, zoo aan die raadgevingen geen gevolg wordt gegeven, en de door de Porte gedane beloften ontweken worden, Europa genoodzaakt zal zijn daaraan op andere wijze te gemoet te komen.

De trotsche antwoorden van *Hussein Pacha* aan zijne regters geven aanleiding tot de meening, dat het komplot tegen den Sultan niet geheel onderdrukt is, en de zamenzweerders nog hoop voeden.

Eene minister-verandering is op handen.

In Bosnië en de aangrenzende provinciën begint weder eenige agitatie te heerschen.

De *Presse d'Orient* berigt, dat zij, ter zake van het onregelmatige in de door haar ontvangen waarschuwingen, de kwestie van eigendomsregt aan de regterlijke beslissing zal onderwerpen.

ADVERTENTIEN.

BEESTENMARKT
te ZEYST,
op Vrijdag den 28. October 1859.

*** Heilo, 20 Oct. 1859. Getrouwd:
N. BEETS (Weduwnaar van Vrouwe A. VAN FOREEST,
en
Jonkvrouwe J. E. VAN FOREEST.

*** Bevallen van eenen welgeschapen *ZOON* Vrouwe U. KOL, geboren Baronesse D'ABLAING VAN GIESSENBURG.
Kleine Breul bij Zeijst, 18 Oct. 1859.

*** Voorspoedig bevallen van eene *DOCHTER* G. VAN VEEN, Echtgenoote van
A. J. VAN DEN BERKHOF.
Utrecht 21 Oct. 1859.

*** Bevallen van een *ZOON*, A. WEEKENSTROO, Echtgenoot van
W. L. NIEUWENHUIJZEN.
Utrecht, 21 October 1859.
Algemeene kennisgeving.

*** Na eene langdurige, uitteerende ziekte, overleed heden, tot onze diepe droefheid, in den ouderdom van 21 jaren en 9 maanden, onze hartelijk geliefde Zoon, GIJSBERT, Student in de Godgeleerdheid aan de Hoogeschool te Utrecht.
Harmelen, J. W. VAN RIJSWIJK.
20 Oct. 1859. M. A. VAN RIJSWIJK-OUDEGEEST.

Utrechtsche Schouwburg.

(No. 1 VAN HET ABONNEMENT.)

Op DINGSDAG 25 October 1859,

zullen de vereenigde Tooneelisten, onder directie van

J. EDUARD DE VRIES,

de eer hebben op te voeren:

DE OVERLEDENE LIONEL,

of wie slechts tijd van leven heeft,
Blijspel in drie Bedrijven.
GEVOLGD DOOR:

EEN DIENST AAN MIJN VRIEND BLANCHARD,
Blijspel met Zang.
Aanvang ten **ZEVEN** *ure.*

PRIJZEN DER PLAATSEN: Boven Loge *f* 2.—. Beneden Loge *f* 1.50. Parquet *f* 1.25. Parterre *f* 1.—. 1e Amphitheater *f* 1.10. 2e Amphitheater *f* 0.65. Galerij *f* 0.40.

HH. Militairen in uniform op alle rangen half geld.

De plaatsen kunnen besproken worden bij den Heer J. DOESBURG, en op den dag der voorstelling aan den Schouwburg van 11—3 ure.

De lijsten van inteekening op een abonnement van Vijf Holl. Voorstellingen liggen ter lezing van heden, bij den Heer J. DOESBURG, Steenweg.

Boven-Loge *f* **6.—**, Beneden-Loge *f* **5.—**, Parquet *f* **4.—**, Parterre en 1. Amphitheater *f* **3.—**.

METALEN KRUIS.

*** Vergadering der AFDEELING UTRECHT; op Donderdag den 27 October 1859, des avond ten half acht ure, in het *Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen.* Het bestuur der Afd.,
Graaf NAHUYS, *President.*
A. G. J. TAETS VAN AMERONGEN. *Secr.*



*** Op morgen Zaturdag 22 October 1859, 's namiddags ten 5 ure, zal in het lokaal van verkoopingen te Utrecht, achter St. Pieter, in het openbaar worden verkocht: Een bijzonder goed onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen te Utrecht aan de Zuidzijde van de Romerburgerstraat, wijk A No. 536, voorzien van twee Beneden- en twee Bovenkamers, Keukens, Kelder en Zolder.

Breeder bij billetten, en nader onderrigt ten kantore van den Notaris DUYFJES te Utrecht.



*** Op Maandag den 24. October 1859. des namiddags ten 1 ure, zullen ten kantore van den Gemeente Ontvanger te Utrecht aan de Veewaag, Jacobiekerkhof, verkocht worden een aantal in beslag genomen HONDEN.

*** De Notaris C. P. H. SUIJCK te Vreeland, zal op Donderdag den 27. October 1859, des voormiddags ten 9 ure, op den Huize *Slootwijk*, onder *Abcoude-Baambrugge*, in het openbaar *om contant geld* verkoopen:

Een netten en wel onderhouden **INBOEDEL**, bestaande in Mahonijhouten Linnenkast, Secretaire, Étagère, Tafels, Canapé, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Ledikanten, Bedden, Vloerkleeden en Karpetten, Kagchels en Haarden, eene Kookmachine, Porcelein, Glas- en Aardenwerk, Koper, Tin, Blik- en IJzerwerk, enz. — Voorts een extra goed gedresseerde- en eene jonge JAGTHOND, twee Geiten, — en eindelijk eene partij WIJN — en hetgeen verder zal worden aangeboden. — Alles daags te voren, van des voórm. 10, tot des namidd. 4 ure, te bezigtigen.

HOUTVERKOOPING

*** op **Oostbroek**, in de gemeente de Bilt, Dingsdag 6 December 1859,

En op **Hoog-Canje** onder Zeijst, Dingsdag 5 Januarij 1860.

Informatiën op de genoemde Landgoederen, als ook ten kantore van den Notaris J. C. SCHADEE, te Zeijst.

*** De ondergeteekende berigt zijnen geëerden begunstigers, dat hij van af heden voorzien is van beste ST. NICOLAAS van 40, 50 en 60 Cts. de vijf ons, en dat hij steeds met goed succes zijne bekende **Portugeesjes** en **Studentjes** debiteert.
Lange Smeesteeg P. DIEPENHORST.
wijk B No. 605/4.

*** Groote bezuiniging van brandstoffen, zindelijkheid en gezonde verwarming zijn de voordeelen der **CALORIFÈRES**, of Zuinigheids kagchels uit de fabriek van de H, H. GIESBERS v. DEUN te Roermond. — Eens aangestookt, blijven zij zonder eenige bemoeijing 10 à 12 uur doorbranden.

Op nieuw ontvangen, de gunstig bekende BRANDKASTEN en KUNSTSLOTEN, alsmede eene sortering HAARDGARNITUREN, KOLENBAKKEN, TURFMANDEN enz.
M. A. F. REUSER.

*** Alom verkrijgbaar **EENE GROOTE PLAAT**, getiteld,

DE HUISDOCTOR,

of ieder zijn eigen geneesheer bij ligte ongesteldheden, spoed vereischende verwondingen, vergiftigingen, enz. enz.
Prijs 75 Cents.

Deze plaat stelt voor, 24 in het dagelijksche leven voorkomende ongevallen, als **Brandwonden, graten of spelden in de keel, Zeeziekte, Oogontsteking, Verwonding, Kneuzing, Verrekking van ledematen, Verstikking door kolendamp, Vergiftiging, Neusbloeding, Fijt, enz. enz.** Onder elk dezer voorstellingen vindt men een of meer middelen om in den eersten angst of pijn te voorzien, of de geheele genezing te bevorderen. Zij behoort in elk huisgezin, in elk logement of op ieder schip gevonden te worden. Daar de plaat, wat de uitvoering betreft, keurig genoemd kan worden, zoo is zij bij eene nuttige tevens een fraaije wandversiering.

*** Met 1. November a. s. wordt gevraagd eene bekwame **WERKMEID**, P. G., goed kunnende naaijen, enz., van goede getuigschriften voorzien. Adres: Letter A. C. Bureau dezer Courant.

OUDERS OF VOOGDEN

*** buiten de Stad woonachtig, die een JONGELING van 10 à 14 jaren, de scholen te Utrecht wenschten te doen frekanteren, kunuen op aannemelijke voorwaarde bij eene fatsoenlijke familie gelegenheid tot huisvesting en verzorging bekomen. Men adressere zich daartoe met franco brieven onder Lett. A. B. bij den Boekhandelaar J. H. SIDDRÉ.

*** DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een uitmuntend middel voor *alle ongesteldheden* der vrouwelijke kunne. Dezelven worden bijzonder aanbevolen aan de bevolking der Nederlanden, aangaande derzelver buitengewonen uitwerking bij ongesteldheden der vrouwen, zoowel in den jeugdigen leeftijd van vijftien of zestien jaren, als in dien van veertig tot vijftig, en het is onbetwisbaar bewezen dat door dit middel de gevaarlijke tijdvakken van het leven, ongehinderd voorbijgaan, zonder dat het gestel in het minsten geschokt wordt.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à *f* 0,80, *f* 1,85, *f* 3,00, *f* 6,75, *f* 13,50, *f* 20,50. Potjes Zalf à *f* 0,80, *f* 1,85, *f* 3,00, *f* 13,85. *f* 20,95.

Zijn op *franko* aanvragen à kontant te bekomen bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht, bij G. C. T. VAN DE ROEMER, te Amersfoort, en bij J. STRAATMAN, hoofddépôthouder te 's Bosch, alsmede te Londen, Strand, 244. en New-York 80 Maiden Lane. HOLLOWAY's etablissement.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Okt.	Uren.	Wind- rigt.	Wind- kr. N ℞.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d.Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
20	2	w.	6.0	746.38	56.7	+ 2.3	0.85	9.1	Bewolkt.
	10	nnw.	0.5	43.39	48.7	+ 1.3	0.95	3.3	Betr., regen.
21	8	wzw.	0.0	39.94	45.7	— 2.3	0.85	1.5	Bewolkt.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM 20 Oktober 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$64\frac{5}{16}$	$64\frac{3}{8}$	
dito dito	3	„	$76\frac{11}{16}$		
dito dito	4	„	$97\frac{9}{16}$	$97\frac{11}{16}$	$97\frac{9}{16}$
Handelmaatschappij	$4\frac{1}{2}$	„	$126\frac{3}{4}$		
Aand. Rijn-Spoorweg	$4\frac{1}{2}$	„	$101\frac{1}{2}$		
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$51\frac{1}{2}$		
SPANJE.					
Obligatien	$1\frac{3}{4}$	pCt.	$33\frac{9}{16}$		
Obligatien	3	„	$45\frac{5}{8}$		
Binnenl. Schuld	3	„	$42\frac{13}{16}$	$42\frac{7}{8}$	
Amortisable			11	$11\frac{1}{16}$	
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	$44\frac{1}{2}$		
dito 1856/59	3	„	$43\frac{1}{16}$	$43\frac{1}{8}$	
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C⁰.*	5	„	$104\frac{1}{4}$		
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	$101\frac{7}{8}$		
dito 5e Serie	5	„	$91\frac{7}{16}$	$91\frac{5}{8}$	
dito 1855 6e Serie	5	„	$100\frac{1}{4}$	$100\frac{3}{8}$	
dito Adm. te Londen	$4\frac{1}{2}$	„	$95\frac{1}{4}$		
dito dito	3	„	$64\frac{5}{8}$	$64\frac{3}{4}$	
Certifik. van Assign.	6	„	63		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			158		
Obligatiën	4	pCt.	$78\frac{3}{4}$		
PRUISSEN.					
Obligatiën	5	„	$101\frac{1}{4}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en C⁰.*	5	pCt.	$62\frac{1}{2}$		
Oblig. Metaliek	5	pCt.	$54\frac{3}{8}$	$54\frac{9}{16}$	$54\frac{7}{16}$
Oblig. Rente Am.	5	„	$73\frac{7}{16}$	$73\frac{5}{8}$	$73\frac{7}{16}$
dito dito Nat. 1854.	5	„	$59\frac{3}{8}$	$59\frac{9}{16}$	$59\frac{3}{8}$
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	$28\frac{15}{16}$	$29\frac{1}{16}$	29
AMERIKA.					
Ecuad. Oblig. 1855.	1	„	$15\frac{1}{8}$ on		
Venez. Oblig.	3	„	$27\frac{3}{16}$	$27\frac{5}{8}$	$27\frac{1}{4}$
Grenada, Oblig.	$3\frac{1}{4}$	„	$15\frac{11}{16}$		
Mexiko, Obl.	3	„	$21\frac{1}{4}$		

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.